

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Indráčka a JUDr. Jany Záviské v právní věci žalobkyně **J. G.**, nar. ..., bytem O., K. 897, zastoupené JUDr. Lubomírem Müllerem, advokátem se sídlem Praha 5, Symfonická 1496/9, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2.7.2015 č.j. 465919480/315-LP, o zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 23.3.2015 č.j. R-23.3.2015-425/465 919 480,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Shora uvedeným rozhodnutím žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítlá odvolání žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 23.3.2015, kterým podle ust. § 24 odst. 4 zákona č. 87/1991 Sb. a podle ust. § 68 zákona o důchodovém pojištění ve spojení s ust. § 95 odst. 1 zákona č. 100/1988 Sb. o sociálním zabezpečení, ve znění účinném do 31.12.1995 zvýšila starobní důchod žalobkyně od 16.4.1991 z částky 3.116,- Kč o 168,- Kč na 3.284,- Kč měsíčně.

Žalobkyně proti rozhodnutí žalované podala včasnou žalobu, ve které namítala nesprávnost výpočtu příplatku k důchodu podle ust. § 24 odst. 4 zákona č. 87/1991 Sb. v platném znění. Zatímco žalovaná provedla tento výpočet tak, že započítala 11,16 měsíce služby zemřelého manžela žalobkyně J. G. u PTP a výslednou částku zaokrouhlila na celé koruny nahoru, tj. 168,- Kč (15 x 11,16), žalobkyně má za to, že správný výpočet má zahrnovat celkový počet dní této služby vydělený 30 a poté má být provedeno zaokrouhlení, tedy 170,- Kč (15 x 339 : 30 + zaokrouhlení). Žalobkyně v této souvislosti poukázala na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 31.3.2015 č.j. 34Ad 41/2013-41. V tomto rozsudku je dle žalobkyně uvedena jako správná metodika spočívající v tom, že počet dní vykonané služby se vydělí 30 a zbytek se započte alikvotně.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě žalobkyně ze dne 25.9.2015 mimo jiné uvedla, že proti citovanému rozsudku Krajského soudu v Brně byla podána kasační stížnost, o které dosud Nejvyšší správní soud nerozhodl.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované 2.7.2015 č.j. 465919480/315-LP a podstatným obsahem částí dávkového spisu týkající se tohoto rozhodnutí a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 s.ř.s.) a z ust. § 65 a násl. s.ř.s.

Z dávkového spisu žalobkyně krajský soud zjistil, že žalovaná rozhodnutím ze dne 23.3.2015 rozhodla o příplatku k důchodu podle ust. § 24 odst. 4 zákona č. 87/1991 Sb. o mimosoudních rehabilitacích ve znění pozdějších předpisů, kterou podal dne 29.3.2012 J. G., nar. ..., zemřelý dne ..., jehož právní nástupkyní ve smyslu ust. § 63 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění je žalobkyně. Tímto rozhodnutím byl starobní důchod J. G. zvýšen od 16.4.1991 o částku 168,- Kč, tj. na částku 3.284,- Kč měsíčně. Tímto rozhodnutím žalovaná upravila výši tohoto důchodu podle valorizačních předpisů tak, že starobní důchod od ledna 2013, včetně příplatku podle Nařízení vlády č. 622/2004 Sb. a zvláštního příspěvku k důchodu podle zákona č. 357/2005 Sb., činí celkem 20.587,- Kč. V uvedeném rozhodnutí se mimo jiné uvádí, že služba ve VTNP konaná od 16.11.1949 do 20.10.1950 činila u J. G. 11 běžných měsíců v době od 16.11.1949 do 15.10.1950 a 0,16 měsíce (5/31) v době od 16.10.1950 do 20.10.1950, celkem tedy 11,16 měsíce. Proti tomuto rozhodnutí podal právní zástupce žalobkyně námitku přípisem ze dne 17.4.2015, kterou na výzvu žalované upřesnil tak, že správně měl být J. G. přiznán příplatek za dobu služby ve VTNP ve výši 170,- Kč a nikoliv 168,- Kč (15 x 339 : 30 + zaokrouhlení). O této námitce rozhodla žalovaná shora uvedeným žalobou napadeným rozhodnutím.

V projednávané věci je tedy zásadní a zároveň jedinou spornou otázkou mezi účastníky řízení výklad ustanovení § 24 odst. 4, věty první zákona o mimosoudních rehabilitacích, podle kterého se za účelem zmírnění křivd způsobených osobám uvedeným v § 18 odst. 1 k důchodu poskytuje příplatek 15,- Kč za každý měsíc této služby. Sporné přitom bylo, jak má být správně vyložen pojem měsíc uvedený v tomto zákonném ustanovení. Žalobkyně v žalobě v tomto směru poukázala na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 31.3.2015 č.j. 34Ad 41/2013-41. V tomto rozsudku dospěl krajský soud k závěru, že žalovaná pochybila, pokud při výpočtu

postupovala tak, že dobu služby ve VTNP rozdělila na období od 1.10.1951 do 31.12.1953, které pro účely výpočtu započítala jako 27 měsíců, a na deniny pak přepočítala pouze dobu od 1.1.1954 do 10.1.1954, tj. 10 dnů. Podle Krajského soudu v Brně měla žalovaná postupovat tak, že celkovou dobu služby ve VTNP v délce trvání 833 dní měla vydělit číslem 30, čímž by získala 27 měsíců a 23 dnů a za zbývajících 23 dnů služby měl být příplatek stanoven v poměru původního dělitele, tedy ve zlomku 23/30. Podle tohoto postupu měla žalovaná přiznat příplatek za konání služby v rozsahu 27,77 měsíce.

Shora uvedený rozsudek Krajského soudu v Brně byl ke kasační stížnosti žalované rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 10.10.2015 č.j. 7Ads 182/2015-46 zrušen a věc byla tomuto krajskému soudu vrácena k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku poukázal na nálezy Ústavního soudu týkající se rozhodování ve věcech restitucí, v nichž se uplatňuje princip *favoris restitutionis*, tj. povinnost výkladu zákona ve prospěch restituujících, podle něhož se má v rozhodování o rehabilitacích osob pronásledovaných nedemokratickým režimem uplatňovat obdobný princip *favoris rehabilitationis*, tedy povinnost postupovat ve prospěch rehabilitovaných osob. V odůvodnění se dále poukazuje na to, že s účinností od 1.1.1993 byl zákon o mimosoudních rehabilitacích č. 87/1991 Sb. novelizován zákonem č. 267/1992 Sb. mimo jiné tak, že v ust. § 24 odst. 4 věty první bylo stanoveno, že oprávněným osobám náleží za službu ve VTNP příplatek k důchodu za každý „měsíc této služby“. Z důvodové zprávy k zákonu č. 267/1992 Sb. není přitom zřejmé, jak má být pojem měsíc vykládán. Zákonodárce tak zřejmě nepovažoval pojem měsíc za sporný, z čehož lze dovodit, že tento pojem má být vykládán jako běžný měsíc. Pokud by zákonodárce zamýšlel poskytnout příplatek k důchodu oprávněným osobám za každých „30 dnů“ služby, pak by takový úmysl vyjádřil v právním předpisu. V této souvislosti odkázal Nejvyšší správní soud na to, že uvedený závěr je podpořen tím, že v ust. § 2 Nařízení vlády č. 622/2004 Sb. je explicitně stanoveno, že příplatek ke starobnímu nebo plnému invalidnímu důchodu podle tohoto nařízení se stanoví ve výši 50,- Kč za každý započatý měsíc výkonu trestu odnětí svobody, jeho části nebo výkonu vazby, přičemž celková doba vazby se sčítá a měsícem se rozumí 30 dnů. Z toho je zřejmé, že v případě citovaného nařízení byl vyjádřen úmysl, aby se měsícem rozumělo 30 dnů. Takový úmysl však zákonodárce v zákoně o mimosoudních rehabilitacích nevyjádřil. Jestliže tedy zákonodárce v tomto zákoně nestanovil, že měsícem se rozumí doba 30 dnů, pak je nutno tento pojem vykládat jako běžný měsíc tak, jak ve věci postupovala žalovaná, tj. nejdříve z celkové doby služby ve VTNP vyčlenila celkový počet celých měsíců této služby a za zbývajících období poskytla alikvotní část z měsíční částky 15,- Kč.

V souladu s výše uvedeným právním názorem Nejvyššího správního soudu dospěl krajský soud k závěru, že žaloba žalobkyně není důvodná, a proto jí v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Nevyhověl přitom návrhu žalobkyně, aby toto řízení bylo přerušeno a vyčkáno rozhodnutí Ústavního soudu o ústavní stížnosti podané proti uvedenému rozsudku Nejvyššího správního soudu, neboť jednak podání této ústavní stížnosti nemá odkladný účinek a jednak se krajský soud plně ztotožňuje s rozhodnutím Nejvyššího správního soudu.

Žádnému z účastníků řízení nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť v řízení úspěšné žalované žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava dne 14. září 2016

Za správnost vyhotovení:
Jana Valošková

Mgr. Jiří Gottwald v.r.
předseda senátu